

Τῆ Β΄ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου
Ἡ ὑπαπανθῆ τοῦ κυρίου, καὶ θεοῦ,
καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Γαβριὴλ τοῦ Λαοσυνάκτου, Ὁσιομάρτυρος, τοῦ ἐξ Ἀλώνης
Προικοννήσου (†1676).

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ' εἰς ς'.

Ἦχος πλ. Νη 2

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
ος σε ε ε ει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου
σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
σο ο ον μου προσχεστηφω νη η η τη ης δε η σε
ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
η μου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
η η ει σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυραν περι οχης περι τα χειλημου

M^{Nη} η εκκλη νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Nη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλεκτων α αυ

των

Π^{Nη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

O^{Nη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

A^{Nη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^ν_{δλ}

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^ν_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοσης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^ε_{δλ} και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^ν_{δλ}

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^ε_{δλ} κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα ρελ

θω^ν_{δλ}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^ν_{δλ}

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^ν_{δλ}

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τρι βους μου^ν_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει ^{Νη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^Δ του ε ξο μο

λο ^χ γη σασθετω ο νο μα τι σου ^ν

Ε^{Νη} σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει

αν σοι Χρι στε προ σφε ρο μεν ο ο τι ην δο κη σασ του
ε λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε ως

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ε ως ου αν τα πο δως

μοι
K^{Nη} υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ι ψης η μας
α πο του προ σω που σου αλ λα ευ δο κη σον του ε
λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε ως

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα κου

σον της φω νης μου
X^{Nη} αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τη ρ των Εκ κλη σι
ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον συ γαρ ε δε ξω
πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα α
σε ε ως

Ἄτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εις την φω νην

της δε η σε ως μου

Ο^{νη} εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων
 γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ τος
 εκ της α πει ρο γα μου σαρκω θεις ^ν βου λη η σει σταυ
 ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα
 αν θρω πον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα α
 σε ε ως ^ν

και ψάλλομεν τὰ
 Ἰδιόμελα ταῦτα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε ^π ₉ τις υ πο
 στη σε ται ^π ₉ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος
 ε ε ε ε στιν ^π ₉
Λ^{πα} ε ε γε ε ε Συ με ε ων ^π ₉ ^M τι να φε ρων
 ε εν α αγ κα α λαις ε εν τω ω ω να ω ω α
 γα α α λ η ^π ₉ ^M τι νι κρα ζεις και αι βο ο ας ^π ₉ ^{πα} νυν η
 λευ θε ρω ω μαι ^π ₉ ^M ει δον γαρ τον Σω τη η η
 ρα α α α μ ^π ₉ ^M ς τος ε στιν ο εκ Πα ρ θε ε ε ν ^π ₉

τε εχ θεις ^{Πα} ς τος ε στιν ο εκ Θε ε ς ς ς ς
 Θε ος λο ο ο ο γος ⁹ ο σαρ κω θεις δι ι η η
 μας ²² και σω σας τον α ανθρωω πον ²² αυ τον προ σκυ
 νη η η σω ω ω μεν ⁹

Στίχ. Γ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ⁹ ηλ πι σεν η ψυ
 χη μου ^χ ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον ⁹

Λέγε Συμεών, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ...

Στίχ. Ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
 ελ πι ^χ σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι
 ον ⁹
 ε ε ε ε ^{Πα} χς ς ς ^Μ Συ με ε ων ^{Πα} ον υ πο
 τον γνο φον Μω σης νο μο ο θε ε τς ςν τα ²² προ
 ε ω ρα α ε εν ²² Σι ι να ²² βρε φο ος γε νο ο ο
 με ε ε ε νον νο μω υ πο τα ατ το ο ο με ε ε
 ε νον ^{Πα} ς τος ε στιν ο ^Δ δι α α νο ο ο ο
 μς ς λα λη η η η σας ⁹ ς τος ε στιν ο εν Προ

φη η η ται αις ρη η η θεις ο σαρκω θει ει εις
 δι η η μας και σω σας τον α ανθρωπον α αυ τον
 προ σκυ νη η η σω ω ω μεν
 Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σω ων
 των α νο μι ω ων α α α αυ του

Δέχου Συμεών, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον, ...

Στίχ. θ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τες οι οι λα α α οι
 ε ε ευ τε ε ε και η η μεις α σμα σιν εν
 θε οισ Χρι στω συ να αν τη η θω ω μεν και δε ξω
 με θα α α Α α α αυ τον ου το σω τη ρι ι ον
 ο Συ με ω ων ε ω ω ω ρα α α α κεν
 ος ε στιν ον ο Δα α βι ι ι ιδ κα α ταγ
 γε ε ε ελ λει ος ε στιν ο εν Προ φη η η
 ται αις λα λη η η η σας ο σαρκω θει ει ει εις δι
 η η μα ας και νο μω φθε γγο ο με ε νος α αυ τον προ ο

σκυ νη η η σω ω ω ω μεν

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
με ε νει εις τον αι ω ω ω ω να

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέοις, ...

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τω ς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
ων α α α μην

Α νοι γε ε ε σθω ω η πυ υ υ λη η
του ου ρα νου ου ση η με ε ε ρον ο
γαρ α ναρχος Λο ο γο ος του Πα α τρος αρχην λα
βων χρο νι ι κην μη εκ στα ας της αυ του ου Θε ο
ο τη η η τος υ πο Πα θε νου ως βρε φος τεσ

 σα ρα κον θη με ρον Μη τρος ε κων προ ο σφε ε ρε
 ε ε ε ται ^{Πα} εν να ω ω τω νο ο μι ι ι κω
 και του τον αγ κα λαις ει σδε χε ε ε ται αι αι ο ο
 πρε ε ε σβυς ^{Δι} α πο λυ σον κρα α α ζων ο ο δου ου
 λος τω ω Δε σπο ο ο ο τη ^{Πα} οι γαρ ο φθαλ μοι οι
 οι μου ει ει δον το σω τη η η ρι ο ο ο ον σου
 ου ^{Πα} ο ελ θων ει ει εις τον κο ο ο σμον ^{Δι} σω
 σαι γε ε νο ο ος α αν θρω ω ω πων ^{Πα} Κυ ρι ι ε
 δο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι ^{Δι}

***

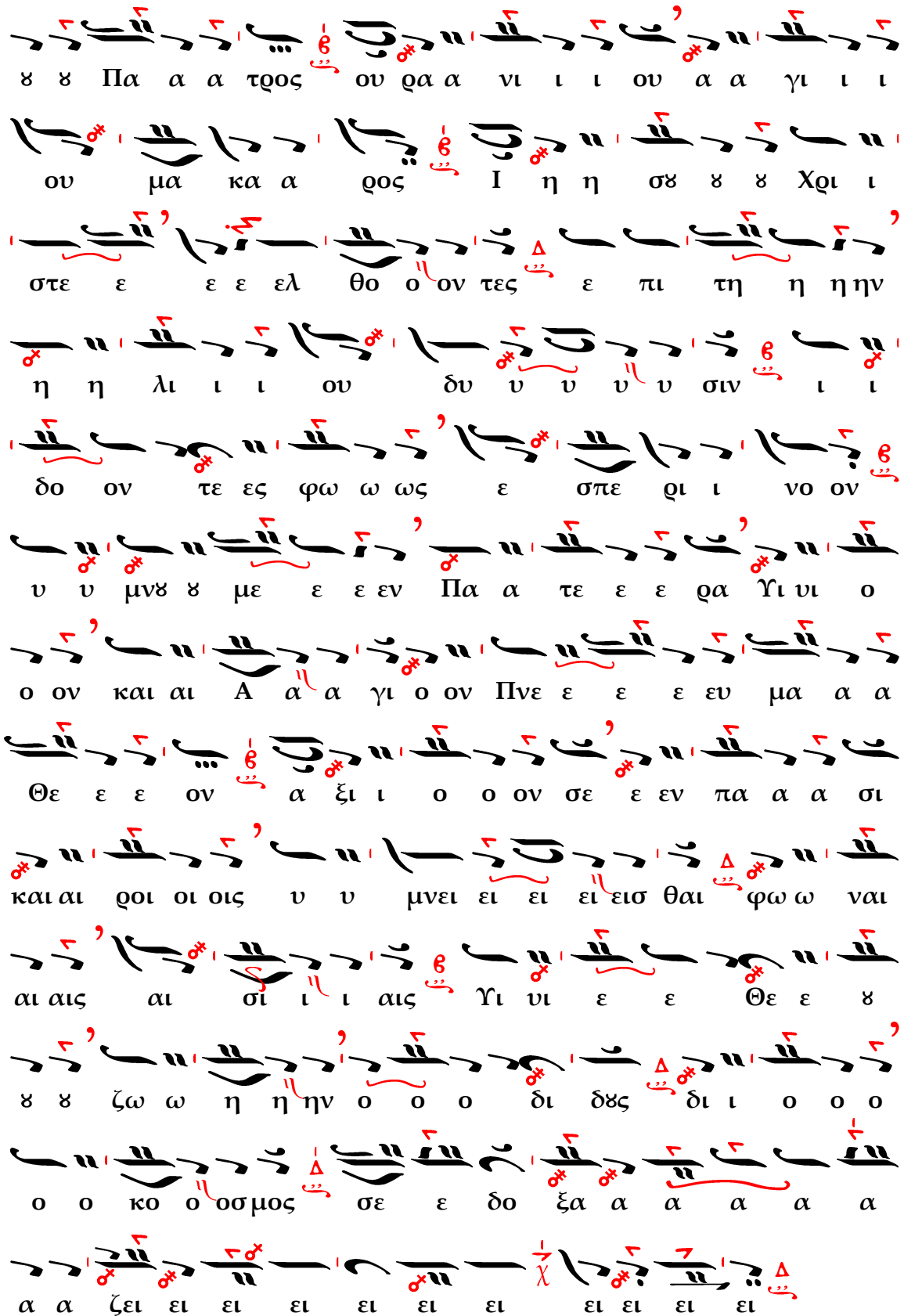
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - ς

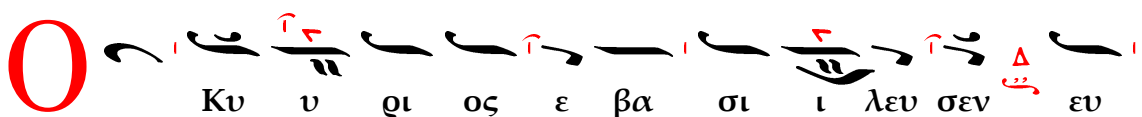

 Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης ^{Δι} α α θα α να α α α α τϛ

 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η η ην ο ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ

 Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

πρεπει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

πρεπει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρεπει

αν ε νε δυ υ σα το ο ο
* * *

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ιβ' 51, ιγ' 2, ἐκλογή).

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἣ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων· Ἀγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές, διανοίγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξεσθε τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοίγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἦνίκα δὲ ἐσκήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων, ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοίγον μήτραν τὰ ἀρσενικά, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ

περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἅγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἄμνον ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὄλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ, ἀντὶ τούτων, προσοίσει ἔναντι Κυρίου δύο νεοσσούς περιστερῶν, ἢ δύο τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς· ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ πάντων τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἡγίασα αὐτούς ἐμοί, ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ἧ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπους ἕως κτήνους· εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Ἥ 1-12).

Ἐγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφίμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρυθρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· ὦ τάλας ἐγώ! ὅτι κατανένυγμαί· ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἴδου, ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου, λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἴδου ἐγὼ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἶπε τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μὴ ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἔως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· Ἔως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἴκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ

ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (ιθ' 1).

Ἴδου Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἤξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Τάδε λέγει Κύριος· Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· Τί βεβούλευται Κύριος Σαβαώθ ἐπ' Αἴγυπτον; Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὕξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ καὶ ἀποδώσουσι.

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἀνατολίου.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ο ^{Πα} πα λαι ο ο ο ος η με ε ρων ο και τον
^Μ νο μον πα λαι εν Σι να δε ρς τω Μω ω σει ^{Πα} ση με ρον
βρε φος ο ρα α α ται αι ^Π και κα τα νο μον ως νο μϛ ϛ
ποι η η της ^Π τον νο μον εκ πλη ρων Να ω προ σα α
α α α γε ε ε ε ται ^Π και τω προ σβυ τη ε
^Μ πι ι δι ι ι δο ο ο ο ται ^Π δε ξα μενος δε
τϛ ϛ ϛ τον Συ με ων ο δι ι ι και αι αι αι
ος ^Π και των θε σμων την εκ βα α σιν ι δων τε ε λε ε
σθει ει σαν ^Π γη θο συ υ υ νω ως ε βο ο ο ο
α ^Π ει δον οι οφ θαλ μοι οι οι μϛ το απ αι ω ω
ω ω νο ος μϛ στη η ρι ι ο ον ^{Κε} α πο κε ε
κρυ υ υμ με ε ε ε ε νον ^{Πα} επ ε σχα των τϛ
ϛ ϛ των η με ρων φα νε ε ε ρω ω ω ω θεν ^Π
φως δι α σκε ε δα α α ζον των α πι στων ε ε ε ^Μ

Πα
 θνω ω ω ω ν την σκο ο το ο ο μαι αι αι αι ναν
 και δο ο ο ξαν τξ νε ο λε κτξ Ι ι ισ
 ρα α α α ηλ διο α πο λυσον τον δε λο ον
 σξ εκ των δε σμω ω ω ω ν τξ ς ς δε τξ ς σαρ
 κι ι ι ι ς προστην α γη η ρω και θαν μα σι αν
 α λη η κ τον ζω ω ην ο πα ρε χων το κο σμω το
 με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Πα
 Σ η με ρον ο πα λαι τω Μω σει εν Σι να νο
 μο ον ε πι ι δξ τοις νο μι κοις υ πο κυ υ υ πτει
 θε ε σμοις δι η μας ως ευσ πλαγ χνος καθ η
 μα α ας γε ε γο ο ο νως νυν ο κα θα ρος
 Θε ε ος ως παι δι ον α γι ι ον μη τραν δι α νοι οι οι
 ξαν α α γνην ε αυ τω Ως Θε ος συ υ γ κο μι ι ι
 ζε ε ε ε ται της τξ νο ο μξ κα α τα α α
 ρας ε λευ θε ε ρων και φω τι ζων τα ας ψυ χα α ας

η η η η μων π ₉

Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ἦχος Δ ι Θ

Ο ^{Δ ι} ν περ οι α νω λει τρω γοι τρο ο ο μω λι τα
νε ε ε ε ευ ς ς ς ς σι Δ κα τω νυν ο ο Συ
με ε ων υ λι καις αγ κα λαις δε χο με ε νος το
θει ον τοις αν θρω ποις ε νς ς ς ς σθαι ε κη η
ρυ υ υ υτ τε Θ και βρο τον τον ς ρα νι ι ον Θε ε
ον ζ ο πα νο ο ο με ε ε ε νος Δ α να
χω ρων τω ων ε πι ι γης Δ χαρ μο νι κω ως α
νε ε ε κρα α α α ζεν Γ α Δ ο τοις εν σκο ο ο
ο ο τει Δ ι το α νε σπε ρον φω ως α α πο ο ο
κα λυ υ πτω ων Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α α
σοι Δ

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σ ^{Δ ι} η μερον Συ με ω ων εν ταις α αγ κα α α λαις
τον Κυ ρι ον της δο ο ξη ης υ πο ο δε ε ε

χε ε ε ε ται ον υ πο τον γνο φο ον πρω ω ω
 ην ο Μω υ σης ε ε θε α α α σα α α α
 το εν τω ο ρειει τω Σι ι να πλα κας δο ο ο ον
 τα α Α αυ τω ω υ τος ε στιν ο εν τοις Προ φη ταις
 λα λων και τϛ νο μϛ υ ποι η η της υ υ υ υ το
 ος ε ε ε στιν ον ο Δα α βι ιδ κα α α τα γγε ελ
 λει ο τοις πα α σι φο βε ε ρος ο ε χων
 το με ε ε γα και πλϛ σι ο ον ε ε ε λε ε ε ε
 ος

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.
 Οἱ δέ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τον Ι ε ρον η Ι ε ρα Πα αρ θε ε ε νος
 προ σε κο ο ο μι ι ι ι σεν εν Ι ε ρω
 ω ω τω Ι ι ε ε ρει ει α πλωσας δε ε αγ κα α
 α α α λας ο Συ με ε ων ε δε ξα το
 τϛ υ το ον α γαλ λο ο ο με ε ε ε νος και ε
 βο ο ο ο η η η η σε νυν α πο λυ εις τον

δὲ ἔλον σὺ Δε εἰ σπο τὰ κατὰ τὸ ρημᾶ

σὺ ἐν εἰρήνῃ νῆη Κυβουριε

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Οκτιστὴς ὄρανός σου καὶ αἰαίγης

ἐν ἀγκαλαῖς ἐβαστάαζετε

τοῦ ὑποαγιστοῦ Συμεῶντος

ἐσεβύση ἡ ἡμετέρα αὐτοῦ γὰρ ἐν

Πνευματιᾶ γιγιώετε λεεε

γε νυν ἡλευθερωμαίει εἰδοὺν

γὰρ τὸν Σωτήρη ἡρααμ

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Οἱ δέ, Ἄνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σημερον Συμεῶντος οὐρεσεβύτης ἐν

τω Ναωεἰ εἰσερχεται αἰαῖωντων

πνευμααατι τον νομοδοτην Μωσε

ως και πληρωωτη ἡντινο ομᾶγ

κααααλαιοεισδεεεξααασθαιεκει

νοος μεν δι α γνο ο ο φθ και φω νη η ης α μν υ
 δρας θε ο ο ο π της η ξι ι ω ω ω ω το
 κε κα λυμ με ε νω ω ω προ σω ω πω των Ε
 βραι ων τας α πι ι ι ς ς καρ δι α α ας δι η η
 λε ε ε εγ ξεν υ το ος δε τον προ αι ω νι ον Λο
 γο ον τϷ Πα α τρος σω μα τω θεν τα α ε
 βα α α στα α α α σε και των Ε ε θνων α πε
 κα λυ υ ψε το ο φω ω ω ως τον Σταυ ρο ον και αι
 την Α να α στα α α α σιν και Αν να προ φη τις
 α α να δυ υ υ κνει ει ει ται τον Σω τη
 ρα λυ τρω την τϷ Ισ ρα η η λ κη ρυ υ υ τ τϷ σα
 αυ τω βο η η η σω ω ω ω μεν Χρι στε ο Θε
 ος η η μων δι α της Θε ο το ο ο κϷ ε λε ε
 η η σο ο ον η η η η μας

Ἀνδρέου Κρήτης.

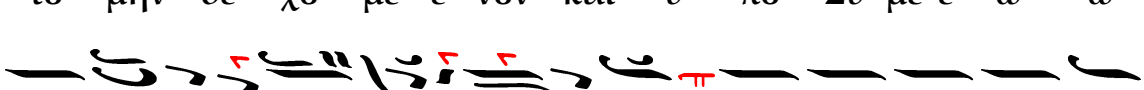
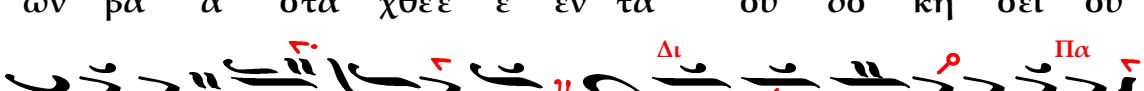
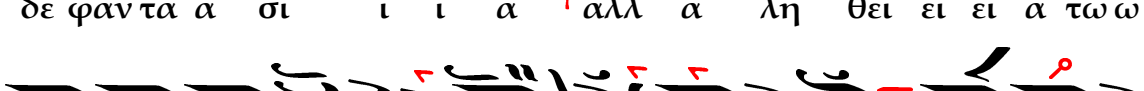
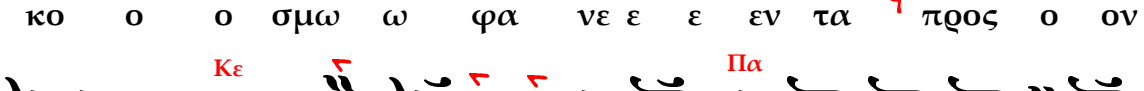
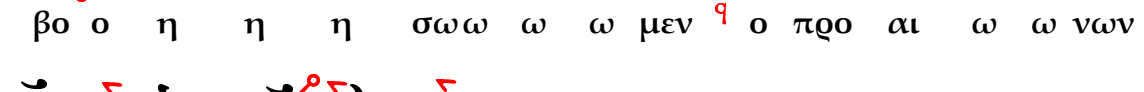
Ἦχος Πάφ

Σ^{Β8} η με ρον η ι ε ρα Μη η τη ρ και τ8 Ι ε
ρ8 υ ψη λο ο τε ε ε ρα ^{Δι} ^{Β8} ε πι το Ι ε ρον
^{Πα} πα ρα γε ε ε γο ο ο ο νεν ^{Β8} εμ φα νι ζ8
σα τω κο ο ο ο σμω ^{Δι} τον τ8 κο σμ8 ποι οι οι οι
η η η την ^{Πα} και τ8 νο ο μ8 πα α ρο ο ο
χον ^{Β8} ον και εν αγ κα α λαις υ πο δε ε ε ξα με ε
νο ος ^{Β8} ο πρε σβυ τη ης Συ με ε ων γε ραι αι ρω
ω ων ε κρα α αυ γα α α α ζε ^{Πα} νυν α πο λυ
εις το ο ον δ8 λο ον σ8 ^{Β8} ο τι ει δο ον σε τον Σω
τη η η ρα των ψυ υ χων η μων ^{Β8}

Δόξα. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Πάφ

Ε^{Πα} ρεν να α τε ε ε τα ας γρα α α
φας ^{Πα} κα θως ει πεν εν ευ αγ γε ε λι ι ι οις ^{Πα}
Χρι ι στος ο ο Θε ο ο ο ο ος η η η η

 μων εν αυ ταις γαρ ευ ρι σκο ο μεν α αυ τον τι κτω

 μενον και σπα αρ γα α νϑ ϑ ϑ με ε ε ε νον τι

 θη νϑ μενον και γα λα κτο τρο ο φϑ με ε νον πε ρι

 το μην δε χο με ε νον και υ πο Συ με ε ω ω

 ων βα α στα χθεε ε εν τα ου δο κη σει ου

 δε φαντα α σι ι ι α αλλ α λη θει ει ει α τω ω

 κο ο ο σμω ω φα νε ε ε εν τα προς ο ον

 βο ο η η η σω ω ω μεν ο προ αι ω ω νων

 Θε ε ος δο ο ξα α σοι

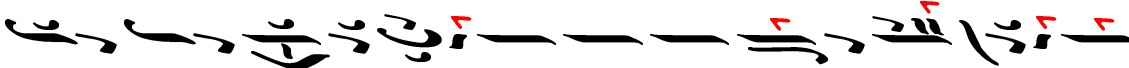

Καὶ νῦν.

Γερμανοῦ· οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Ἦχος Πα φ

Ο πα λαι ο ος η με ε ρω ων νη πι

 α α α α σας σα αρ κι υ πο Μη τρος Πα αρ θε ε

 νϑ τω Ι ε ρω προ σα γε ε ται τϑ οι κει ει

 ει ει ϑ ϑ νο ο ο μϑ πλη ρων το ο ε πα

 α α α αγ γε ε ε ελ μα ο ο ο ο ον Συ

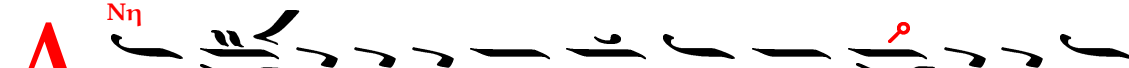
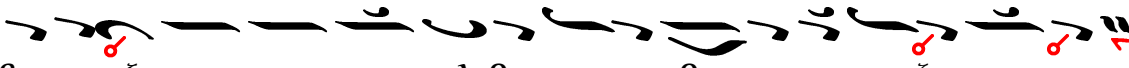

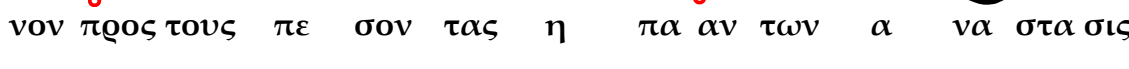
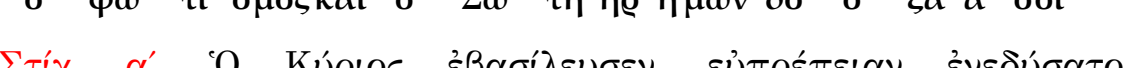

 με ε ων ^{u q} δε ξα με νο ος ε ε ε λε ε ε ε

 γε ^{Πα u q} νυν α πο λυ υ ει ρη η η η η

 νη κα τα το ρη μα σϝ τον δϝ ϝ ϝ ϝ ϝ λο ο ο

 ον σϝ ^{π q} ει δον γαρ οι οφ θα αλ μοι οι οι μϝ ^{u q} το σω

 τη η ρι ο ον σϝ Κυ υ ρι ε ε ε ε ε ε ε ^{π q}

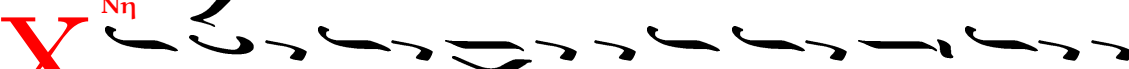

***

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

Ἦχος πλ. Νη ρ

A ^{Nη} νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα

 βασ ^σ εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η ζω η η η

 α θα να τος ^{v ρ} προς τους εν σκο τει το φως το α λη θι

 νον προς τους πε στον τας η πα αν των α να στα σις

 ο φω τι σμος και ο σω τη ηρ ημων δο ο ξα α σοι ^{v ρ}

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐnedύσατο,
 ἐnedύσατο Κύριος δύναμιν ^{Δ ρ} και πε ρι ι ε ζωσα το ^{v ρ}

X ^{Nη} ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε

 κρων ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει απ

αλ λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης εν
Α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε τα φω
δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα
του Λυ τρω του ου των ψυ χω ων η η μων

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
η τις ου

ου σα α λευ θη σε ται

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις δο ξο λο γου μεν
Χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα σιν δι ης η
μα ας η λευ θε ρω σας της τυ ραν νι ι δος του Α
δου και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον
και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
εις μα κρο

ο τη η τα η μερων

Ω Δε σπο τα των α πα α αντων α κα τα
λη πτε ε ποι η τα ου ρανου και γης δι α σταυ ρου πα
θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γασας τα φην δε κα

τα δε ξα μενος και ανα στας εν δο ξη συ να νε
 στησαστον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω^v δο ο ξα
 τη ση τρι η με ε ρω ε γερ σει δι ης δε δω ρη
 σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μαρ
 τι ων ως μονος ε ευ σπλα αγ χνος^v

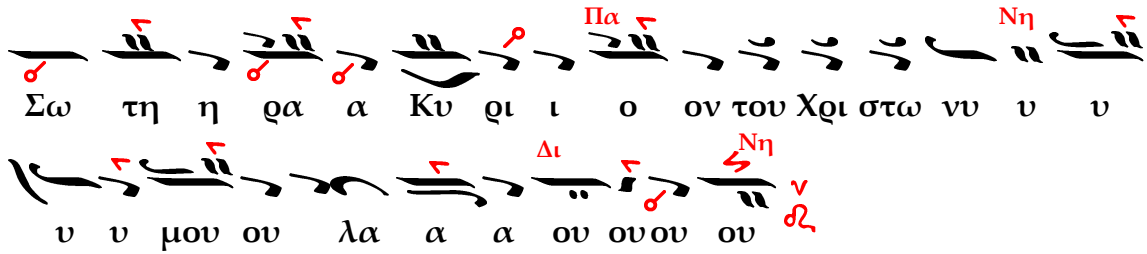
Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἄνδρέου Κρήτης.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι^v
Κ αι νυ υν και α α ει^ε και εις τας αι αι ω
 ω ω νας^ε των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην^v
Ο^{νη} τοις Χε ρου βι μ ε πο ο χου με ε νος^ε και
 υ μνου μενος υ πο τω ων Σε ε ε ε ρα α α α φιμ^v
 ση με ε ρον τω θει ει ω ι ε ε ρω^ε κα τα
 νο μον προ σφε ε ρο με ε νος^ε πρε σβυ τι και αις εν
 θρο ο νι ι ζε ται α α αγ κα α α α λαις^v και

υ πο Ι ω σηφ ει εισ δε χε ε ται δω ω ω
 ρα θε ε ο πρε ε πως ως ζευ γος τρυ υ γο ο ο νω ων
 την α μι α αν τον Εκ κλη η σι ι ι α αν και
 των ε θνω ων τον νε ο λε κτο ο ο ον λα α α ον
 πε ρι στε ρων δε δυ υ ο νε ο ο σ σους ως αρ
 χη γο ος Παλαιας τε ε και αι αι αι Και αι αι αι νης
 του προς αυ το ον χρη σμου ου δε Συ με ε ων το
 πε ρα ας δε ξα α α με ε ε ε νος ευ λο
 γων την Πα αρ θε ε ε νο ον Θε ο το ο κον Μα
 α ρι ι ι αν τα του πα θου ο υς συμ βο ο λα
 του εξ αυ της προ η η γο ο ο ο ρε ε ε ευ σε
 και παρ αυ του ου ε ξαι αι τει ει ει ται την α
 πο ο λυ σιν βο ο ων νυν α πο λυ υ ει εις με
 Δε ε ε σπο ο ο ο τα κα θω ως προ ε πηγ γει ει
 ει ει λω ω ω ω μοι ο τι ι ει δο ον σε το
 προ αι αι ω ω ω νι ι ο ον φω ως και

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

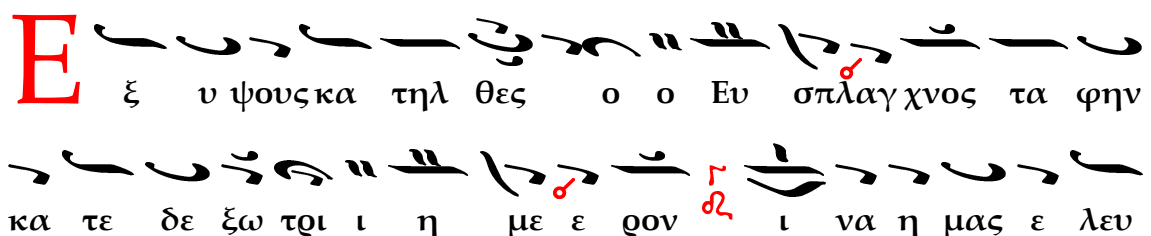
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄δ̄ Γα ρ

θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

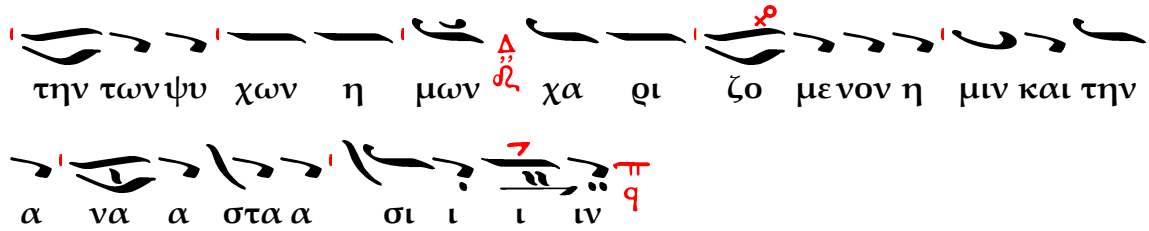
Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Ἱ Πα φ

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε
νε εκ σθ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων τες εν
σκο τει ευ φραι αι νθ και συ πρε σβυ τα δι και
ε δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω
την των ψυ χων η μων χα ρι ζο με νον η μιν και την
α να α στα α σιν

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε
νε εκ σθ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων τες εν
σκο τει ευ φραι αι νθ και συ πρε σβυ τα δι και
ε δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·